

ffjellig fra det, der om den samme Gjenstand blev fremsat i den foregaaende Samling, idet de Forandringer, der ere foretagne dels som Følge af den nye Lov om Søværnets Ordning, dels af andre Grunde, hverken ere mange eller synderlig indgribende. Jeg skal tillade mig at omtale nogle af de betydeligste af disse Forandringer. Den første angaar Reserveunderofficererne ved Lægsrullen. Efter den hidtil bestaaende Lov om Søværnets Ordning eksisterede der nok saadanne Reserveunderofficerer, men paa Grund af de gjældende Bestemmelser var der ikke en eneste udnævnt i den Tid, hvori Loven gjaldt. Der var altsaa ikke nogen særlig Grund til nærmere at overveie de Lønningsbetingelser, der vare satte for disse Underofficerer; men efter Loven af 28de Mai d. A. om Søværnets Ordning stiller Sagen sig anderledes, idet nu de flinkeste Artillerister af Lægsrullen faae en særlig Uddannelse til Reserveunderofficerer, og derefter blive de, samtidig med at deres Kammerater blive hjemsendte, udnævnte til Underofficerer og gjøre dernæst Tjeneste i indtil sex Maaneder. Den Lønning, de have i denne Tjeneste, er den samme som den, Underkorporalerne i Hæren have. Den er altsaa ikke Mere end 10 Ore daglig større end de Meniges. Det er aabenbart, at det er en meget ringe Erstatning for, at de komme til at gjøre den betydelig forøgede Tjeneste, og det er kun en ringe Præmie, der bliver sat paa den Dygtighed, disse Folk ere i Besiddelse af, og som har gjort, at de blive udtagne fremfor deres Kammerater. Da nu tilmed den Tjeneste, de gjøre i sex Maaneder, væsentlig er den samme Tjeneste, som de faste Underofficerer af 2den Klasse udsøre, og ikke kan sammenlignes med den, Underkorporalerne ved Hæren gjøre, er det foreslaaet, at deres Lønning i alt væsentligt skulde være den samme som den, Korporaler i Hæren faae, istedetfor at lønne dem som Underkorporaler. — En anden Forandring, der er foretagen, gjælder de Værnepligtige af Søruslen. Det vil maaske erindres, at fra den Tid af, da de Værnepligtige af Søruslen aflevere deres Søfartsbøger, og indtil de i Virkeligheden indkalbes til Tjeneste, kan der forløbe flere Maaneder, og i den Tid maa de kun fare tilsøs med megen Indstrænkning. Den hele Erstatning, som gives dem, er 10 Kr. om Maaneden, og der har været mange og meget begrundede Klager derover, idet det naturligvis er umuligt for disse Mennesker at komme ud af det med 10 Kr. om Maaneden, naar de paa Grund af Statens Forbud ikke kunne paatage sig Søfart, og naar de ikke ere istand til at skaffe sig andet privat Erhverv. Jeg har derfor foreslaaet, at disse saakaldte Underholdningspenge skulle sættes op fra 10 til 20 Kr. om Maaneden, dog saaledes, at for de Undtagelsestilfælde, hvor de Paagjældende kunne faae Tilladelse til at foretage kortere Reiser i udenlandske Farvande, bibeholdes

Bestemmelsen om 10 Kr. om Maaneden. — Dernæst ere Lønningerne for Admiralerne foreslaaede noget forandrede, for at de kunne bringes i Samklang med de Lønninger, der i et andet Forslag ere foreslaaede for Generalerne. Der er endvidere foreslaaet Bestillingsstillæg for Generalinspektøren for Søartilleriet, som jo er Artillerigeneralen, idet det anses for noget ubilligt, om den paagjældende General skulde have et betydeligt Arbejde at udføre for et andet Vaaben uden derfor at faae noget som helst Bedeslag. Der er dernæst foreslaaet en Ordning med Hensyn til Orlovspenge. Nu faae jo baade Sekondlieutenanter og Underofficerer af 2den Klasse Orlovspenge, naar de blive hjemsendte. I tidligere Tid benyttede Underofficererne af 2den Klasse sig i fuldt Maal heraf, saa at Afgangen fra denne Del af Underofficersforpost var meget stor, og der har derfor i de senere Forslag om Lønninger slet ikke været opført Orlovspenge hverken for dem eller for Sekondlieutenanter. Med Hensyn til Underofficererne af 2den Klasse kan dette maaske være rigtigt; men jeg tror, at med Hensyn til Sekondlieutenanterne ved Søværnet ialtsald vilde det være urimeligt at gjøre denne Forandring. Der har saamand ikke været en eneste Sekondlieutenant af Søværnet, som frivillig har anmodet om at blive hjemsendt, og jeg tror ogsaa, at det ved Forhandlingerne her isjv, da der var Tale om at hjemsende Sekondlieutenanter af Søværnet, blev klart, at det vilde være et temmelig haardt Slag, som derved vilde ramme de paagjældende Officerer, der, som det vil erindres, have gjenneengaaet Søofficersskolen og faaet samme Uddannelse som den, de faste Officerer skulle have. Jeg finder det derfor rigtigt, at man, ligesom man hidtil i givne Tilfælde har gjort, giver dem den Erstatning, der ligger i Orlovspenge. Dette er derfor aliter optaget i dette Lovforslag, ligesom det staar i den gjældende Lov. — Endnu skal jeg blot omtale en enkelt Ændring. Det er foreslaaet at give de ældre Underofficerer af 1ste Klasse, naar de ere tilsøs, et Bordtillæg til deres Skibskost. Som det nu er indrettet ombord, have jo Officererne deres egen Messer, medens alle Andre, ligesom den ældste Underofficer til den yngste Lærling, have samme Skibskost. I og for sig er Skibskosten nu vel meget god; men der synes dog nok at være Grund til, at man i vor Marine, ligesom det sker i næsten alle andre Mariner, søger at oprette Messer ogsaa for Underofficerer, hvilket kun vil kunne ske, naar de faae et Tillæg til Skibskosten. Det er derfor foreslaaet, at Underofficerer af 1ste Klasse og Ligesillede samt Haandværkere, der ere udkommanderede, som Regnskabsførere og Styrmand, skulle have et Bordtillæg af 50 Ore daglig, hvilket er det, der gives Førere af Fyrskibe og Styrmand paa disse. — Med Hensyn til de andre Ændringer, dels i Sammen-